

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240038
NAZWA
OBSZARU Dolina Białej Przemszy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240038	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Białej Przemszy

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 17 października 2023 r. w spr. soo Dolina Białej Przemszy (PLH240038)

	Obszar utworzony w 2009 pod nazwą Torfowisko Sosnowiec-Bory (pow.
--	---

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

19.4249

Szerokość geograficzna

50.335

2.2. Powierzchnia [ha]:

1403.82

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL22	Śląskie
PL21	Małopolskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			0.24		G	C	C	C	C
3260			2.18		G	C	C	C	C
7140			0.5		G	C	C	C	C
7230			17.72		G	B	C	B	B
91E0			65.97		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p	30	30	area	P	G	C	C	B	C
P	1903	Liparis loeselii			p	4954	4954	i	P	G	B	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	41.14
N12	2.92
N10	19.21
N16	12.68
N17	17.32
N23	6.73
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Dolina Białej Przemszy jest położona w dolnej części zlewni Białej Przemszy, obejmując rejon doliny Białej Przemszy oraz jej lewobrzeżnego dopływu – Białej. Dodatkowo obejmuje enklawy, położone w piskowni Szczakowa – na północ od zbiornika Sosina oraz na północny zachód od Boru Biskupiego. Administracyjnie są to tereny województw śląskiego (gminy Dąbrowa Górnicza, Sławków, Sosnowiec i Jaworzno) oraz małopolskiego (Bolesław i Bukowno). W regionalizacji geobotanicznej Matuszkiewicza (1993) jest to Kraina Górnośląska, Okręg Górnośląski Właściwy, podokręgi: Strzemieszycki, Pustyni Błędowskiej

oraz Jaworzniańsko-Bukowniański, ostoja leży także na skraju podokręgu Będzińskiego. Pod względem fizycznogeograficznym wg Kondrackiego (2001) analizowany obszar położony jest w pasie Wyżyn Polskich, na Wyżynie Śląsko-Krakowskiej, we wschodniej części makroregionu Wyżyna Śląska, w obrębie mezoregionów Wyżyny Katowickiej i Garbu Tarnogórskiego, a także na skraju Pagórów Jaworznickich. Pod względem geomorfologicznym wg Gilewskiej (1972) tereny te leżą w Kotlinach Mitręgi i Boru Biskupiego (południowo-wschodnia część Kotliny Przemszy), które oddziela Garb Ząbkowicki (wschodnia część Garbu Tarnogórskiego), przecięty przez Białą Przemszę głęboką i wąską doliną przełomową pod Okradzionowem. Pod względem geologicznym Garb Ząbkowicki i Pagóry Jaworznickie zbudowane są z odpornych wapieni i dolomitów środkowotriasowych (Muschelkalk), natomiast wspomniane kotliny zostały wypreparowane w mniej odpornych warstwach skalnych, a następnie zasypane kilkudziesięciometrowej grubości warstwami piasków i żwirów wodnolodowcowych w czasie zlodowacenia środkowopolskiego. Piaski te od ponad pół wieku są eksploatowane w rozległej piaskowni Szczakowa, położonej na lewym skraju doliny Białej Przemszy, a eksploatacja dawniej miała miejsce także w mniejszych piaskowniach w rejonie dzielnic Sosnowca – Maczek i Borów. Taka historia rozwoju rzeźby determinuje warunki, w których wykształciły się elementy środowiska przyrodniczego chronionego w ostoji. Na obszarach położonych na obrzeżach wapiennych wysoczyzn i na dnie kotlin pod mineralnymi skarpami obrzeżenia dolin ukształtowały się torfowiska węglanowe, zajmujące miejsca wypływu bogatych w wapń wód gruntowych. Wtórnie torfowiska te powstają także na dnie piaskowni. Ponadto w obniżeniach pośród zwydmionych piasków, w miejscach z wysokim poziomem wód gruntowych, występują niewielkie płyty mszarnych torfowisk przejściowych. Doliny Białej i Białej Przemszy są ponadto siedliskiem rozległych płatów łągów olszowych, występujących w mozaice z łąkowiskami, a także zbiorowiskami szuwarowymi i ziołoroślowymi. W dolinach występują także nieliczne i niewielkie starorzecza. Skraje dolin i stoki wysoczyzn na glebach brunatnych zajmują ponadto fragmentarycznie grądy, natomiast dominującymi zbiorowiskami leśnymi na rozległych zapiaszczeniach dna kotlin są bory sosnowe, zajmujące ubogie gleby bielcowe.

Niewielki, północno-zachodni fragment obszaru pokrywa się z terenem Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd. Jego otulina zajmuje nieco większą powierzchnię w granicach obszaru Natura 2000 Dolina Białej Przemszy. Zachodni skraj planowanego obszaru obejmuje częściowo użytki ekologiczne: Zakola Białej Przemszy w Jaworznie oraz Śródleśne łąki w Starych Maczkach w Sosnowcu. W bezpośrednim sąsiedztwie północno-zachodniej granicy obszaru zlokalizowany jest inny obszar Natura 2000 – Pustynia Błędowska. Chroni on głównie otwarte murawy napiaskowe (siedliska 2330 i 6120). W jego granicach położony jest fragment doliny Białej Przemszy, w tym zbiorowiska łągowe (aktualnie nieuznane za przedmiot ochrony – reprezentatywność: D), co wskazuje na wyraźne powiązanie funkcjonalne pomiędzy obydwoma obszarami. W sąsiedztwie obszaru zlokalizowane są również inne ostoje sieci Natura 2000: Łąki Dąbrowskie, Łąki w Sławkowie, Pleszczotka oraz Armeria. Mają one jednak niewielkie powiązanie funkcjonalne z Doliną Białej Przemszy (jedynie najbardziej wschodnia z enklaw Łąg w Sławkowie jest położona nad doliną Białej Przemszy, obejmując źródłowy obszar opadającej ku niej dolinki, także obejmując siedliska torfowisk zasadowych 7230 i liczną populację lipiennika Loesela. Przez obszar przebiega korytarz ekologiczny spójności obszarów chronionych, który łączy ze sobą dolinę Sztoly (w jej środkowym i dolnym biegu), dolinę Białej Przemszy (bieg środkowy), tereny zlokalizowane na północ od Euroterminala w Sławkowie, a także dolinę Żabnika (środkowy i dolny bieg), w tym rezerwat przyrody Dolina Żabnika.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony obszaru są siedliska przyrodnicze: 91E0, 7230, 7140, 3150, 3260, a także dwa gatunki roślin: Lipiennik Loesela *Liparis loeselii* (L.) Rich. [kod: 1903], oraz Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus* (Mitt.) [kod: 6216]

91E0 - Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)

Zbiorowiska łągowe klasyfikowane do siedliska przyrodniczego 91E0 zajmują największą powierzchnię spośród wszystkich przedmiotów ochrony obszaru. W granicach obszaru Natura 2000 Dolina Białej Przemszy występują również inne płyty łągów, które – głównie ze względu na swój inicjalny charakter – nie zostały uznawane za reprezentatywne dla siedliska 91E0.

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Powierzchnia względna: C

Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze to 65,97 ha zajmuje poniżej 2% powierzchni, na której występują łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe w Polsce.

Reprezentatywność: C (znacząca)

Stan zachowania: C (znaczący), w tym:

Stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub zdegradowana)

Na większości stanowisk obecne są liczne gatunki charakterystyczne, ale występują również taksony inwazyjne i ekspansywne. Wyraźnie zaznaczają się również negatywne efekty prowadzonej dawniej gospodarki leśnej – drzewostany są najczęściej jednolite wiekowo, struktura pionowa i przestrzenna jest ujednolicona, a zasoby martwego drewna niewielkie

Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska są umiarkowanie niekorzystne, ponieważ prawdopodobne jest nasilenie się niekorzystnych zjawisk, w tym wzrost udziału gatunków inwazyjnych i/lub występowanie dalszych zaburzeń związanych z prowadzoną gospodarką leśną.

Możliwości odtworzenia: I (łatwe)

Odtworzenie siedliska jest łatwe, ponieważ wymaga jedynie odstąpienia od prac gospodarczych w obrębie łągów i zachowania aktualnego reżimu wodnego na tym odcinku Białej Przemszy.

Na podstawie powyższych ocen przyznano ocenę ogólną znaczącą (C).

7230 – Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Siedlisko przyrodnicze 7230 występuje na terenie obszaru na stosunkowo dużej powierzchni (jest drugim pod względem powierzchni siedliskiem przyrodniczym z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej).

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Powierzchnia względna: C

Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze to 17,72 ha zajmuje poniżej 2% powierzchni, na której występują torfowiska niskie w Polsce.

Reprezentatywność: B (dobra)

Siedlisko odznacza się dobrą reprezentatywnością dla torfowisk niskich w tej części Polski m.in. ze względu na występowanie wielu gatunków charakterystycznych, w tym rzadkich i wymierających.

Stan zachowania: B (dobry), w tym:

Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana)

Struktura siedliska została oceniana jako zachowana w stanie dobrym, ponieważ na większości stanowisk obecna jest bardzo liczna reprezentacja taksonów charakterystycznych i typowych dla siedliska, w tym wielu gatunków bardzo rzadkich i wymierających w skali kraju, ale zaznaczają się zaburzenia wywołane zniekształceniami układu hydrologicznego, np. podwyższony udział silnych konkurencyjnie bylin.

Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska są dobre (ale nie doskonałe), ponieważ na największym stanowisku (które zarazem odznacza się najwyższymi walorami przyrodniczymi) roślinność od wielu lat jest stosunkowo stabilna, jednak nie można wykluczyć nasilenia niekorzystnych zjawisk w obrębie większości stanowisk.

Możliwości odtworzenia: III (trudne lub niemożliwe)

Odtworzenie siedliska, czyli przywrócenie stabilnego uwodnienia oraz istotne zmniejszenie dostępności biogenów, jest niemal niemożliwe – negatywne procesy można jedynie hamować.

Na podstawie powyższych ocen przyznano ocenę ogólną dobrą (B).

7140 - Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzeria-Caricetea)

Siedlisko przyrodnicze 7140 występuje na terenie obszaru na stosunkowo niewielkiej powierzchni, w rozproszeniu.

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Powierzchnia względna: C

Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze to 0,5 ha, zajmuje poniżej 2% powierzchni, na której występują torfowiska przejściowe w Polsce.

Reprezentatywność: C (znacząca)

Siedlisko odznacza się znaczącą reprezentatywnością dla torfowisk przejściowych w tej części Polski m.in. ze względu na występowanie wielu gatunków charakterystycznych, w tym rzadkich i wymierających.

Stan zachowania: C (znaczący), w tym:

Stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub zdegradowana)

Struktura siedliska została oceniana jako zachowana w stanie średnim, ponieważ na większości stanowisk obecna jest liczna reprezentacja taksonów charakterystycznych i typowych dla siedliska, ale zaznaczają się

zaburzenia wywołane zniekształceniami układu hydrologicznego, np. podwyższony udział silnych konkurencyjnie bylin.

Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska są umiarkowanie niekorzystne, ponieważ prawdopodobne nasilanie się niekorzystnych zjawisk, w tym pogarszanie stabilności warunków wodnych, w przyszłości.

Możliwości odtworzenia: III (trudne lub niemożliwe)

Odtworzenie siedliska, czyli przywrócenie stabilnego uwodnienia oraz istotne zmniejszenie dostępności biogenów, jest niemal niemożliwe – negatywne procesy można jedynie hamować (III – trudne lub niemożliwe).

Na podstawie powyższych ocen przyznano ocenę ogólną znaczącą (C).

3150 - Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*
Siedlisko przyrodnicze 3150 potwierdzono w obrębie czterech stanowisk – niewielkich starorzeczy zlokalizowanych w dolinie Białej Przemszy.

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Powierzchnia względna: C

Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze to 0,24 ha zajmuje poniżej 2% powierzchni, na której występują jeziora eutroficzne i starorzecza w Polsce

Reprezentatywność: C (znacząca)

Siedlisko wykształcone jest w typowej (dla starorzeczy) postaci, obecne są liczne gatunki charakterystyczne, ale powierzchnia tego przedmiotu jest bardzo mała.

Stan zachowania: B (średni lub zdegradowany), w tym:

Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana)

Struktura siedliska została oceniana jako zachowana w stanie dobrym, ponieważ na wszystkich stanowiskach występuje właściwa roślinność, ale obserwowane są (naturalne) procesy sukcesyjne w kierunku zbiorowisk łądowych.

Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy):

W związku z tym, że procesy łądowania mają charakter naturalny i są zaawansowane, a zapobieganie im (lub ich spowalnianie) byłoby bardzo kosztowne i nieadekwatne do wartości przyrodniczej tych obiektów, stopień zachowania funkcji oceniono na poziomie III (średnie lub niekorzystne perspektywy).

Możliwości odtworzenia:

Odtworzenie siedliska, czyli przywrócenie jego pierwotnej głębokości i powierzchni, wiązałoby się z bardzo dużymi, nieuzasadnionymi kosztami i byłoby niezwykle trudne pod względem technicznym, dlatego przyznano ocenę na poziomie III (trudne lub niemożliwe).

Na podstawie powyższych ocen przyznano ocenę ogólną znaczącą (C).

3260 - Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*)

Siedlisko przyrodnicze 3260 występuje na terenie obszaru na stosunkowo niewielkiej powierzchni, w zachodniej części ostoi, w korycie Białej Przemszy.

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Powierzchnia względna: C

Powierzchnia zajęta przez siedlisko w obszarze to 2,18 ha zajmuje poniżej 2% powierzchni, na której występują rzeki włosienicznikowe w Polsce

Reprezentatywność: C (znacząca)

Reprezentacja charakterystycznych gatunków włosieniczników *Batrachium* spp. jest niewielka, jednak lokalnie włosienicznik wodny *Batrachium aquatile* odznacza się dużym pokrywaniem, obecne są również inne, charakterystyczne dla siedliska gatunki roślin.

Stan zachowania: C (znaczący), w tym:

Stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub zdegradowana)

Struktura siedliska została oceniana jako zachowana w stanie średnim, ponieważ na wszystkich stanowiskach występuje właściwa roślinność, ale różnorodność gatunkowa charakterystycznych dla tego przedmiotu ochrony włosieniczników *Batrachium* spp. jest niewielka.

Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska są umiarkowanie niekorzystne, ponieważ prawdopodobne jest dalsze okresowe zanieczyszczanie zawiesiną.

Możliwości odtworzenia: III (trudne lub niemożliwe)

Odtworzenie siedliska, czyli przywrócenie właściwego przepływu oraz zmiana struktury materiału dna są niemal niemożliwe.

Na podstawie powyższych ocen przyznano ocenę ogólną znaczącą (C).

6216 – Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus* (Mitt.) Hedenäs

Z uwagi na występowanie poniżej 2% krajowej populacji gatunku na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Białej Przemszy nadano ocenę populacji „C”. Stopień zachowania siedliska gatunku określono jako średnio zachowany lub częściowo zdegradowany (III), ze względu na występowanie licznych zaburzeń w obrębie wszystkich stanowisk. Odtworzenie właściwego stanu siedliska jest możliwe przy średnim nakładzie środków (II) – wymaga wdrożenia działań ochronnych. W związku z powyższym stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany („C”). Ponieważ populacja gatunku znajduje się na skraju zasięgu na terenie Polski, adekwatna ocena izolacji to B (populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku). Znacząca ocena ogólna („C”) stanowi wypadkową powyższych ocen.

1903 – Lipiennik Loesela *Liparis loeselii* (L.) Rich.

Z uwagi na występowanie ponad 2% (i poniżej 15%) krajowej populacji gatunku na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Białej Przemszy (zarówno w pierwotnie wyznaczonych granicach, jak i z uwzględnieniem terenu proponowanego do dodania przez Wykonawcę) nadano ocenę populacji „B”. Ze względu na dobrze zachowane elementy siedliska (w szczególności jego inicjalny charakter na znacznej powierzchni, głównie w obrębie wschodnich fragmentów piaszowni Szczakowa) stan zachowania oceniono jako dobry („B”). Ponieważ populacja gatunku znajduje się na skraju zasięgu na terenie Polski, adekwatna ocena izolacji to B (populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku). Dobra ocena ogólna („B”) stanowi wypadkową powyższych ocen.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	I02		b
H	K02.01		i
M	M01.02		b
M	E03.01		o
M	H02		b
H	J02		b
M	J02.01.02		b
M	B01		i
L	E01.03		o
L	I01		b
L	J01.01		b
M	C01.04.01		b
L	C01.03		i
M	D01		b
M	D02.01		i
M	F04.02		i
L	G01.03		i
Oddziaływania pozytywne			
	Działania,	Zanieczyszczenie	Wewnętrzne /

Poziom	zarządzanie	(opcjonalnie)	zewnątrzne
	[kod]	[kod]	[i o b]
M	B02.02		i
M	B02.06		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/wojewódzki	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1.Cempulik P., Holeksa K., Betleja J., Ryka W. 1999 Przyroda Sosnowca PTPP ProNatura ss.96 2.Czyłok A. Tyc A. 2022 Sprawozdanie z monitoringu przyrodniczego i nadzoru nad działaniami ograniczającymi skutki ekologiczne w związku z zakończeniem odwadniania kopalni „Olkusz-Pomorzany” luty- marzec 2022, Sosnowiec s.43.Jamrocha J., Szymańska-Kubicka L. 2002 Ocena stanu środowiska w województwie śląskim Aura 12(2) 6-8 4.Krajewski Ł., Stebel A., Kucharzyk J., Centrum Ochrony Mokradeł, 2019 r., Rozpoznanie przyrodnicze w obszarze Natura 2000 Torfowisko Sosnowiec-Bory PLH240038, Warszawa – Dąbrowa Górnicza 5.Kucharzyk J. Krajewski Ł. Centrum Ochrony Mokradeł, 2021 Weryfikacja zasadności uzupełnienia sieci obszarów Natura 2000 o obszar o roboczej nazwie obszar w pobliżu Sławkowa6.Sendek A. 1981 Analiza antropogenicznych przemian w szacie roślinnej Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego Prace Naukowe UŚ w Katowicach 457 5-119 7.Materiały Śląskiego Urzędu Wojew. 2002 Użytek ekologiczny "Torfowisko Bory"

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	3.75				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]

PL03	Park Krajobrazowy Orlich Gniazd	*	3.75
------	---------------------------------	---	------

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240038

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--